

Zalán Tibor

Az aranykulcs

faragatlan történet bábokkal, zenével,
hat éven felülieknek
A. Tolsztoj nyomán

Alakok és szereplők:

Carlo papa, szegény ember	Hannus Zoltán
Gioconda, az őrző-védő pókanyó	Homonnai Katalin
Burattino, a faragatlan faragott	Nagypál Gábor
Carabas Barabas, a bábmozgató	Hannus Zoltán
Brighella, az engedelmes bábu	Nyakó Júlia
Pierrot, a szerelmes költő	Lovas Dániel
Alissa róka, a kifőzde szakácsnéja	Nyakó Júlia
Basilio kandúr, főpincér	Hannus Zoltán
Malvina, az elkényeztetett bábu	Homonnai Katalin
Kakas, csendbiztos	Spilák Lajos
Tortilla teknős	Homonnai Katalin
Artemon kutya	Spilák Lajos
Denevér, menettértil madár	Lovas Dániel

Zeneszerző: Monori András

Hangszerek, hangszerelés, kíséret, hangok, improvizáció: Spilák Lajos

Bábok és látvány: Németh Ilona és Bodor Kata

Munkatársak: Láng Zsuzsa, Berényi Tamás, Swierkiewicz Áron, Takáts Árpád

Fény: Fodor Gergely

Rendező:

Fodor Tamás

Támogatók:

Oktatási és Kulturális Minisztérium (Nemzeti Erőforrás Minisztérium), Ferencvárosi
Önkormányzat, Nemzeti Kulturális Alap, Nemzeti Civil Alapprogram

Előjáték

1. dal. Carlo papa (sextett)

<http://www.studiokszinhaz.hu/hangok/>

SL) Volt egy öreg, szegény ember,
Carlo papa, csak így hívták,
már ha hívták, inkább küldték,
egymaga élt, ám de egyszer

Tuskóra lelt, fölemelte,
majdnem belegebedt abba,
elcipelte, hazavitte,
nincs kályhája, így a tűzre
nem dobta!

HK) Huhog Carlo, s fogvacogva
feje búbját vakargatja,
megfaragom, azt gondolja,
úgyszincs mivel foglalkozzam
magamban.

LD) Hát amint csak egyet
vágott,
hát amint csak egyet
nyesett,
hangot hallott, keserveset,
föl a fából nyög egy gyerek,
jaj, ez fáj!

SL) Ijedtében leejtette
fölkapta, mert megsejtette
a tuskóban lakó lakik,
nem nyughatom most már
addig:
kiszedem.

NJ) Ez csak farag, az meg visít,
hörög, nyávog, ordít, vonyít,
kész a karja, hadonászik,
kész egy lába, rúg a másik
képembe.

HK) Keze szabad,
SL) **orrba legyint,**
HK) feje készül, nyelve már kint,
NG) rá is ölti, csupa vigyor
arca, mikor kiszabadul
a fából.

LD) Hanem orra nem sikerül,
lecsapja,
de kinő megint,

NG) mint egy furdancs, vagy egy
gólya
hosszú feji kaparója,
nagy – s hegyes.

SL) Lett egy fia, bár fabábu,
virgonc kezű, fűрге lábú,

NG) meg nem állna egy percre
sem,
most még itt van , már ott
terem
sehol nincs.

NJ) Burattinó lesz a neved
mondja Carlo,

NG) ő csak nevet,
éhes vagyok, szomjas
vagyok,
csak rosszalkodni akarok,
rosszalkodni,
semmi mást!.

1. jelenet. Pókháló

(Burattino, Gioconda)

- Carlo papa szegényes szobácskája. Szemközt festett vászonfal, melyre konyharészlet van festve. A festett tűzhelyben lobog a láng, a platnin gőzölgő kondér, a kondéron nagy pók, Gioconda ücsörög. Burattino előtte ugrál.

GIOCONDA Szaka d a szál... A fonál se a régi már

BURATTINO Mondták már, hogy ronda vagy, Gioconda?

GIOCONDA Egy hölgynek ilyet nem mond, csak a goromba. Amúgy pedig, mitől vagy úgy oda? Csak nem a rettenetes cserpákodra vágsz fel úgy? Hehe.- Nagy és hegyes, mint egy gólya vörös orri kaparója.

BURATTINO Mipákomra? ? Ki a gólya? Mi a cserpák? Ütlek, meglásd!

GIOCONDA Az orrod a cserpák, pupák.

BURATTINO Nekem az orrom is szép... te pék... ennek nincs értelme. Te pók... ez meg nem gúnyos... Te pókpék, pékpók...

GIOCONDA Te meg vagy a takonypóc...

BURATTINO Hagyd már az orrom, Gioconda. Mindenkinek ízlés dolga az orra. Amúgy, szerintem, annyira nem is a ronda.

GIOCONDA És fából vagy faragva, te mafla!

BURATTINO És ha fából? Kinek fáj az? Még sincsen nyolc szőrös lábam, vígan járom a világot, nem egy üstön ücsörgélek.

GIOCONDA Ücsörgélek, őrzök, védek, évek óta én így élek...

BURATTINO De hiszen csak rajzolva van...

GIOCONDA Akkor is a feladatomban... Ezt a képet még én szőttem valamikor, nagyon régen, Carlo papa hogy érezze, neki is van kis tűzhelye, a tűzhelyén kicsi kondér, benne krumpli rotyog ...

BURATTINO Pont dél... Korog gyomrom, Carlo papa elcsavargott, nem jött haza, megeszem a festett képet, éhesnek minden jó éték, jó falat a vászon is.

GIOCONDA Tágulj innen, orromadta, mert nyolc lábam éles karma cserpákodba belemélyed, szétszálkázlak, mint egy véreb.

BURATTINO Ne bomolj már, Gioconda, kilyukad az ember gyomra e házban.

GIOCONDA Tágulj innen, keress kaját magadnak a világban.

BURATTINO Megyek is, mert nagyon unlak, előbb jól potrohon rúglak, fölزابálom a vásznadat vén pókasszony, undor falat, de felfallak téged is!

Elszántan nekiront Giocondának, aki nem kapkodva, de sértődötten elhúzódik Burattinó közeledése elől, akinek az orra átüti a vásznat. Egy darabig kínlódik, míg kiszabadul, feneke az égnek, kapálózik mindkét lábával és kezével a levegőben meredezve.

- GIOCONDA Burattino, nézd, mit tettél! Vásznamon sebet ejtettél! Most majd megint stoppolhatom... Tágulj innen, mert nem tudom...
- BURATTINO Inkább benézek a lyukon... Jé, egy ajtó... Talpig vasból... Rozsda rágja... Hova vezet?
- GIOCONDA Kulcsa nyilván rég elveszett...
- BURATTINO És mögötte mi lehet?
- GIOCONDA Mögötte a titok lakik. Ami föl nem lelhető. Rég beszótte az idő.
- BURATTINO Nem nyitható?
- GIOCONDA Nem lesz huzat. A por bántja az orromat...
- BURATTINO Itt ücsörögsz, csak nyavalyogsz, kondért őrzöl, beporosodsz... Ennyi lábbal szerte másznék a világban...

2.dal

Vásott kölök dala

BURATTINO *Megyek, mint itt
savanyodjak,
festett füstön aszalódjak,
mehúzom a macska
farkát,
az is lehet, hogy a bajszát,*

*kerítéseken mászkálok,
fecskéfészkeket kifosztok,
kutyát látok, elszaladok,
egért látok, pofont adok
békán lovagolok,
szitakötőn repülőzöm,
utcakölyökkel bunyózom,
de itt én be nem gubózom...*

- GIOCONDA Mitől lett egyszerre sürgős?
- BURATTINO Nem hallod? A gyomrom korgós. Egy morzsa sincs itt a házban, éhen halok, nézd csak, nyomban! *(Eldobja magát, fekszik a földön. Gioconda riadtan nézi. Burattino feltápáskodik.)* Éhesen még halni se jó. A fél fogamra se való a halál! Málnalekvár! Padlizsán! Az kell nekem...
- GIOCONDA Iskolapad... ott a helyed...
- BURATTINO Az kéne csak! Többé nem látsz...
- GIOCONDA Jaj, hogy sírok, jobb, ha nem látsz...
- BURATTINO Gúnyolódj nyugodtan, vén csont...

GIOCONDA Annyit se tudsz, hogy nincs csontom...

BURATTINO Teli van az agyad csonttal! Itt száradsz el a vásznaddal! Elindulok, vár a világ, csókoltatom Carlo papát! Ne várjon!

GIOCONDA Azért vigyázz! Szakad a szál... A fonál se a régi már... Kedved tartja menni? Eredj! Bár mehetnék veled én is... De nem... Őrző póknak őrizni kell...

2. jelenet. Bábszínház

(CARABAS Barabas, Pierrot, Burattino)

CARABAS Barabas Bábszínháza mögött. Pierrot artista-száma a trapézon Brighellával, aki időnként kis csörgődobbal idomítja, pofozza.

CARABAS Tisztelt nagyrabecsült, meg nem bánja, ha beül Carabas Barabas színházába! Hahotára nyílik füle, orra, farka, szája... kacagni fog még a mája is... Katonáknak, gyerekeknek fél áron... Akinek nincs pénze, kerülje a batárom... *Festett vászon, teli üst, tűz lobog, de nincsen füst* – ez se jó! **Hol a titkos ajtó? A varázsmondat erről, teljesen kiment a fejemből.** Pierrot, te jössz! Álmodozol megint, ronda, rossz kölyök!

PIERROT *(föltornázza magát a trapézra. mekegve, merengve...)*
Tisztelt publikum... jaj, de imádlak... imádom azt a kecses, fehér lábad... *(Brighella nyakon legyinti, felébred. Ez így meg Pierrot egész monológja alatt.)*
Pardon!
Nevem Pierrot, a vidám bohóc, hahaha, hehehe... bársony ujjacskád megérinti a hajnal lehelete... Pardon!
Vígjátékunk címe:
Burattino érkezik. Pierrot is észreveszi, és most már felé fordulva konferál
A kékhajú lány és a harminchárom nyakleves.

BURATTINO *tapsol, majd a várakozóknak*
Jó napot kívánok, az előadásra várok, szeretnék látni egy-két nyaklevest...

CARABAS Négy szoldó...

BURATTINO Nincs pénzem, hogy megvegyem a jegyet.

CARABAS Akkor takarodj... *„Festett fazék, teli vászon, lobog a tűz, ide látom”* – ez se jó

BURATTINO Otthon maradt a pénztárcám... Esküszöm, megadom...

CARABAS Tágulj innen, ne tartsd fel a sort.

BURATTINO **Miféle sort?** Nem látok rajtunk kívül senkit sehol...

BRIGHELLA Éhenhalunk... Nincs közönség.

3.dal**Közönség-dal**

CARABAS	<i>Nincs közönség. Megszökött minden bábom. Közel az ínség. Nincs egyetlen barátom se,</i>	<i>akit egy kis pénzre levágnék. Én is jobb életre vágnék... Pálmákra, tengerekre... Nagyfejű, izzadó emberekre, izgó-mozgó gyermekekre a széksorokban.</i>
BRIGHELLA	Nesze pofon. Éhenhalunk! Nesze!	
PIERROT	Szét-rá-zód' az em-ber fe-je...	
BRIGHELLA	Esz a kórság. Mi bajod?	
PIERROT	A szívem sajog, egyfolytában abajog.	
CARABAS	A te bajod.	
BRIGHELLA	Nesze! Kell még pofon? Nesze!	
PIERROT	Ez rettenet! Összeveri fejemben a szebbnél szebb és annál is szebb verseket!	
CARABAS	Majd hozok ki egy kis enyvét, és mosolyra ragasztom a száját!	
BURATTINO	Nem hallja, hogy hiányolja a babáját?	
CARABAS	Babáját? Ellátom én a baját és a báját! Hogy segítek rajta?! Legyek a menyasszonya? Hol van a lányka?	
PIERROT	Megszökött innen... amikor a többi bábja...	
CARABAS	Nem felesel! Gyerünk, munkára fel!	
BURATTINO	Ki a szerelmed? Legalább nekem mondd el!	
CARABAS	Mondd neki a lány nevét, hogy hagyjon nekünk békét...	
PIERROT	Malvina... és imádom őt... főleg a haja kékjét...	
BURATTINO	Kékhajú lány! Olyan nincs, csak kitaláltad!	
BRIGHELLA	Hazudott pfuj!	
BURATTINO	Én meg utállak téged!	
CARABAS	Befognád azt a ronda festett faképed? „Palacsintasütő, köcsög, lángolnak a sütőtökök” – megőrülök, nem jut eszembe a mondóka!	

BURATTINO Buta egy mese. Az erősebbik üt, a gyenge állja. Nincsen se eleje, se vége, se veleje... Ez lenne a maga híres színháza? Mindezért még pénzt is kér? Az egész vacakság... egy fél szoldót sem ér...

Carabas Barabas megunja a heccelését, felkapja Burratinót, és meglóbálja a levegőben.

CARABAS Na, most már a vérem forr, te pöffeteg, amorf kis faorr! Világhírű színházamat lecsupálsz? Gúnyt űzöl darabomból? Színházamban a szádat ingyen tátod? Na, gyere, orrban nagy faemberke, ki színésznek bizonyára gyenge, tehát nem jó semmire, az ilyennel nem szokok gatyázni, tűzbe vele! Megsütöm rajtad a vacsorámat. Ne mozogj annyit... de szúr ez a hosszú orr! Hallod? Felvered a sparheltről a hamut meg a port... orromba megy, s attól nekem... tüsszentenem kell... retteneteket... meg rémeseket... meg száraz krémeket... meg rémmeseket... hagyd már abba, könyörögve kérlek, a mocorgást... jaj... végem... itt a por... rám hoztad a rontást!

CARABAS Hapci. Numero uno... Hapci... Numero duo.

BURATTINO Ember! Számolj, de magadba'...

PIERROT Ó már csak ilyen... akkurátus... igazgató-fajta... Harmincig meg sem áll...

CARABAS Igaz. De utána tűzre vetlek, nagyorrú fa számár.

PIERROT Próbáld engesztelni... Két tüsszentés között néha engedékeny...

CARABAS Numero tizenhárom. Pierrot, gyere közelebb, hadd töröllek képen!

BURATTINO *(a tüsszögések szüneteiben)* Bácsi kérem itt, e gyönyörű bábszínházi téren... ne tessék engem tűzre vetni belőlem nem lesz a végén mosolygós vekni...

BURATTINO Szegény mama, szegény papa, mennyire féltenek!, igaz hogy nincsenek... Kérem, én árva vagyok, de örökbe fogadtak... és otthon várnak...

CARABAS Hol az otthonod,

BURATTINO Itt Maflaországban, egy pincelakásban.

CARABAS Hazudsz!

BURATTINO Ne legyen Burattino a nevem...

CARABAS Már gyújtom is a gyufát...

BURATTINO Kegyelem, kegyelem!

CARABAS Nincs bennem könyörület. Megsütök lángodnál három disznófület, két csirkelábat, s pörköltnek megfőzök hét denevérszárnyat.

PIERROT Itt a vége, Burattino, nincs tovább mese...

BURATTINO Azt hiszed? Tűzre dobhat, engem nem fog a tüze.

CARABAS Nem-e?

BURATTINO Otthon folyton lobog üst alatt a láng, beletoltam egyszer orrom a tűzbe, de csöppet se fáj...

CARABAS Beleütötted orrod a tűzbe?

BURATTINO Légy szíves, ne szakíts félbe! Belefúrtam orrom a tűzbe, de lyukat ütöttem rajta...

PIERROT Azt...a...

CARABAS Bászta... hiszi a piszi... A tűzön nem lehet lyukat ütni.

BURATTINO Festett volt a tűz... az üst, a láng, a platni...

CARABAS Festve a tűz? Festve? Mire?

BURATTINO Vásznonra, signore... Nem fonákjára, színire...

CARABAS Hegyes orroddal átütötted a vásznon az üstöt meg a tüzet?

BURATTINO Át én. S megláttam egy ajtót a vásznon megett...

CARABAS Ajtót?

BURATTINO Vasból. S valami pincébe vezetett.

CARABAS Vasajtó a pince megett... különös eset... hol is laksz, te gyerek?

BURATTINO Valójában Giocondánál, a vén pókasszonynál lakom, ki a vásznat őrzi...

CARABAS Ajtó? Őrzi? Vásznon? Mögött? Ó, én agyban nagyon lökött! Megvan a titok nyitja... Az ajtó! Azt meg mi is nyitja? Rájöttem! A helyzet kulcsa egy kulcs! Mitől lettem ilyen bölcs? De a kulcsot részeg haragomban eldobtam... Az áldóját! Hova is dobtam?! Hogyha dobtam, akkor most is ott van, ahova egyszer... *beledobtam*... Megyek... Rohanok... Ezen a kis férgen előbb gyorsan túladok...

BURATTINO Ne tessék engem tűzbe vetni!

CARABAS Dehogyan vetlek! Fecsegésedért még én fogok fizetni.

BURATTINO Fizetni? Az nagyon jó! Nekem még soha nem volt pénzem... *(félre)* Carlo papának se. Pedig ő igazán egy „egyszervolt egy szegényember”. Ha kapok, neki adom az egészséget.

CARABAS *(egy nagy bugyellárist vesz elő.)*
Nesze arany, harminchárom... hoppá, sok lesz, máris bánom... tudsz számolni?
(Burattino a fejét rázza.)
Remek, akkor átvágom. Tessék, arany, harminchárom, azaz, éppen kétszer három, ami összesen... öt. Fuss vele haza, te fára festett lopótök. Hamarosan tiszteletemet teszem nálatok

BURATTINO Harminchárom arany! Azaz, kétszer három, annyi, mint öt. Belehalok a boldogságba! Futok, rohanok... *(Gúnyosan utánozza Barabast.)* „Nálatok!” Csak azt nem tudja mit jelent a „nálatok!”... Úgy kapkodott, nem kérdezte az együgyű, hogy hol lakok!

4.dal Pierrot magány-dala

PIERROT *Én meg továbbra is itt rohadok...
Carabas is elment,
itt hagyott.
Velem
marad reménytelen
szüntelen szerelmem
megsebzett szívemben.
Pierrot vagyok,
kit folyton pofoznak*

*Tíz pofon ma,
harminc pofon holnap.
Malvina elment,
vége boldogságomnak,
örökre, talán.
Marad a verés,
az üres bábszínház –
és a magány...*

3. jelenet *Alissa kifőzdéje.*

(Burattino, Alissa, Basilio, Nyikorgó rézkakas)

Tóparti szutykos kis hely, nincs vendég. Basilio egy arra döngő légy vadászatával van elfoglalva, Alissa egy kanalat törölget. Burattino közeledik

- BASILIO Rézkakasát, Alissa, hallod?
- ALISSA Nem vagyok süket.
- BASILIO Azért csak nyisd ki a koszos nagy füled.
- ALISSA Kinyitottam. Akkor most mi van?
- BASILIO Valaki jön.
- ALISSA Reméljük, beköszön... Megkopasztjuk, esküszöm.
- BASILIO Én már látom.
- ALISSA Mit látsz? Mit látsz?
- BASILIO Mit látsz, mit? Rézangyalát! Egy nagy orrot, és semmi mást.
- ALISSA Van alatta száj?
- BASILIO Megmondom, ha közelebb ér... várj... van szája, és tátogatja...
- ALISSA Lehet, hogy éhség mozgatja... Ültesd le, én kezdek főzni...
- BASILIO Ennie kell... meg kell győzni!
- ALISSA S ha nem éhes?
- BASILIO Úgy megtömjük, belégebéd... Jó napot, fiatalúr, erre felé mi szél hozott?
- BURATTINO Az éhség és szomjúság, mi léptem vezette... fogadom, hogy ez fogadó.
- BASILIO Nem fogadok, rézkakasát, kitaláltad elsőre. De itt csak az ehét, akinek van pénze.
- BURATTINO Pénzem az van, mint a pelyva, zsebemet a földig húzza.
- BASILIO Basilio pincér vagyok... ha szabad kérdezni, már nem azért, de garasod van, vagy aranyod?
- BURATTINO Garas? Ugyan! Arany a pénz!
- BASILIO Aranya van... megáll az ész! A rézkakasát! Ide hívom Alissát!
- ALISSA Nem kell hívni, már itt vagyok, hallgatóztam, nem nagy dolog, hogy úgy mondjam, már megszokott. Aranya van ez úrnak itt, máris készítek valami finomat.

BURATTINO Ne finomat, hanem sokat.
BASILIO A pénzt... a pénzt... láthatnánk előre?
BURATTINO Lássam azt a sült kappant! De ropogjon ám a bőre!
BASILIO Rézkakasát! Bizalmatlan? Nahát...
ALISSA Nahát... Velünk, ez itt... Rögtön vegyük el az aranyát...!

Megnyikordul a fogadó cégére: VIGYÁZZ!

BURATTINO Vigyázzak? Mire? Ki riogat?
BASILIO Talán a cégérünk, odafönn, a rézkakas
Láthatnánk az aranyokat?
BURATTINO Hány arany lesz egy vacsora?
BASILIO Az attól függ, hány húsba harap majd a foga.
BURATTINO Ki hallott már ilyet, ugyan, öt aranyam megmutassam... *(félre)* Titkos tervem,
könyvet veszek, ábécéset, cédéset, a maradék aranyom Carlo papának adom.
ALISSA Már is itt a sok finomság... lenne szíves kicsit... arrébb tolni az orrát...?
BASILIO Ily gazdagnak, mint ön, kijár, előkóstolója legyen, e szerepet ezennel most, itt,
magamra veszem.
BURATTINO Előkóstoló...??? Hé, az az én csirkecombom...
ALISSA Csak megkóstolja, elég sós-e, omlós-e a hús a csonton.

Újra nyikorog a rézkakas: VIGYÁZZ, ÁTRÁZ!

BURATTINO Megint a rézkakas... Mintha azt mondta volna...
BASILIO Ócska holmi. Butaságot szajkóz évek óta. Némi sót kérek a borsóra, nincsen
ez kész, íze még nem...
BURATTINO Nem maradok így majd éhen? Hé, hé, nyomban adja vissza! Maga épp kakaóm
issza.
ALISSA Kell bele még egy kis cukor...
Ne izguljon, máris hozom... de előtte megkóstolom magam is.
BURATTINO Enni kérek, tiltakozom, önök laknak itt jól, nem én...
BASILIO Kemény dió lesz a legény...

Újra nyikorog a rézkakas: VIGYÁZZ, ÁTRÁZ, VIGYÁZZ!

BASILIO Ez a vacak cégér meg folyton nyikorog!

BURATTINO Azt hittem, a gyomrom korog.

BASILIO A mártásba még kis tejfölt kérek...

BURATTINO Nem baj, hogy a vendég éhes?
Nincs e kifőzdében leves?

ALISSA Az már nem lesz, itt az alkony...

BURATTINO Vacsorámat mikor kapom?

*Újra nyikorog a rézkakas: VIGYÁZZ, ÁTRÁZ, VIGYÁZ, ÁTRÁZ!
Basilio dühösen próbálja levadászni*

BURATTINO Enni akarok. Enni akarok.

BASILIO A rézkakasát, de erőszakos. Evett volna eddig. De csak finnyáskodott.

ALISSA Amit magának hoztunk, az mind elfogyott.

BURATTINO De hiszen én nem is ettem!

BASILIO Kit érdekel! Csak fizessen!

ALISSA Mennyit kóstol e sok étel?

BASILO Összeadom. Úgy... tíz tétel, egy-két-hár'-négy... az öt arany.

ALISSA Nagyszerű, mert annyija van éppen.

BURATTINO Értem már, értem. Önök rablók.

BASILIO Csak szimpla kisvállalkozók, kérem.

BURATTINO Ennek fele se tréfa! Aranyaim veszélyben... Jaj, Carlo pa...

BASILIO Pa-rdon, akkor hogy lesz egyenlítve a számla?

BURATTINO Az aranyakkal... jaj, mit tegyek... bekapom a számba...
(Bekapja őket. Innentől kezdve csukott szájjal, nyögdecselve reagál mindenre)

BASILIO Ilyet még nem láttam!

ALISSA Képes félbehagyni ezt a jó vacsorát!
S bekapta mind az öt aranyát.

BASILIO Köpd ki aranyaid... s mi elengedünk szépen...

ALISSA Hagyd, Basilio, a szóért kár, makacs ez, mint egy szamár. Ne mondjunk neki jó éjszakát?

Basilio Pihizés előtt nyisd ki szépen a szádat!

Alissa Elvitte a cica a nyelved? Beszélj, különben utállak!

Basilio Csiklandozzuk kicsit! Érzéketlen... akár a fa...
Alissa Rázzuk ki a lelkét... Különben az aranyunk oda...
Basilio Lógassuk fel, attól kinyílik a szája...
Burattino Nekem most mennem kell... vár a...

5 .dal Kifőzde duett

BASILIO *Hova mennél ilyen későn?*
ALISSA *Maflaországban rablók járnak...*
BASILIO *A sötétben gyerekek után vadásznak...*
ALISSA *Ha elkapják, jaj, megeszik őket...*

BASILIO *Nem engedünk el... Sok itt a kísértet...*
ALISSA *Fehéren suhognak a fák között éjjel...*
BASILIO *Gonosz vadállatok tépnének széjjel...*
ALISSA *Aludjon itt nálunk, megvetem az ágyat...*

BASILIO *Jobb ágyat találtunk... Fizetned se kell érte...*
ALISSA *Nálunk ez amolyan... jó szolgálat!*

Összekötözik Burattino mindkét lábát, és fejjel lefelé fellógatják a cégtáblára.

ALISSA Még mindig nem beszélsz?... Meg ne fulladj éjjel...
BASILIO Köpd ki az aranyaidat szépen...
ALISSA Álmos vagyok... Már félig alszom...
BASILIO Lehet, hogy a buzgóság engem is elnyom?
ALISSA Reggelig lógtatjuk, elfárad a szája...
BASILIO Aranyát kiköpi...
ALISSA S mehet a dolgára...
BASILIO Te Alissa! Mi lesz, hogyha mégse?
ALISSA Alágyújtunk. Fából van szegényke, ő elég, de hamujában megmarad az arany.
BASILIO Alissa, hogy te milyen... de milyen... lángeszű róka vagy...! Lógj még kicsit, cégünk új reklámja – akkor most szép álmokat!

4. jelenet A menettérteni denevér

(Burattino, Denevér)

Burattino lóg a cégtáblán. Egy ideig küszködik, hogy kiszabadítsa magát, de azután feladja. Lóg. Sötét árny közeledik a hold felől, nagy bőrszárnyai hangosan suhognak. Egy denevér telepedik le Burattino mellé a cégtáblára.)

DENEVÉR Hoppá! Sikeresen landolt az első menetrendszerű éjszakai denevérjárat. Akkurátusan összecsukni mindkét bőrszárnyat. Így. *(Egyszer-kétszer átfordul a rúdon.)* Rendben. A propeller kicsit még forog... Itt meg valaki ácsorog–Ahogy elnézem, ez a háta, ez az eleje. Hoppá! Rendesen áll a feje! Valaki végre nem fejjel lefelé lóg az égre! *(Hintáztatni kezdi Burattinót, aki rémülten kapálódzik, hiába.)* Tíz pontos vagy, testvér, épp ilyenre vágytam. Sok fordítva járó ember él a földön, unom mindegyiket. De azt láttam rögtön, hogy te más vagy, mint ők. Belevaló fajta. *(Burattino még rémültebben kapálódzik.)* Hé, te! mi van, komám, hova lett a nyelved? Nem is volt, vagy út közben valahol lenyelted? Hoppá! Most látom, te nem is vagy denevér. Emberformád van... Te, hogy nem megy így a fejedbe a vér?

Burattinót elfutja a méreg, ráförmöd a meglepődött denevérré

BURATTINO Hagyjá' má' lógva, haver! DENEVÉR E kétségbeesés engem a póznáról lever...

BURATTINO El akarják venni vérem és aranyom...

DENEVÉR *(hirtelen megérti)* Téged valaki bánt! Na, én azt nem hagyom!

BURATTINO Elvinnél-e innen??
Nem kívánom ingyen...
kikapja a szájából az aranyakat
Van aranyom... három...

DENEVÉR Elviszlek a nélkül. A pénzt én nem bánom.

BURATTINO Vigyél akárhova... Mégis, hova viszel?

DENEVÉR Nekem egy utam van. Csak egy oda-vissza. Retúr-denevérenek megszabott az útja. Másik végállomás kék Malvina háza.

BURATTINO Induljunk azonnal...

DENEVÉR Zúgjunk, ne nézz hátra!

A denevér, hátán Burattinóval, elrepül a hold irányába.

5. jelenet. Malvina kertje

(Burattino, Malvina, Denevér, Artemon)

A magasból érkezik Denevér, hátán Burattino.

DENEVÉR Figyelem! Megérkezett a menetrendszerű denevérjárat. Tessék leszállni!
Kéretik elhagyni a lábam!

Fordul egyet a levegőben, Burattino széttárt karokkal lezuhan a magasból. Nagyot puffan a földön.

DENEVÉR Hangos érkezése mutatja, az utazás kedvére volt...

MALVINA *kinéz a kis piperézett lak ajtaján*
Artemon, hangot hallottam, ki volt?

Artemon a földön heverő Burattinóhoz megy, szagolgatja, hallgatja a szívverését.

ARTEMON Még él. De ha tévedek, alighanem – holt.

MALVINA Tud járni, uram?

BURATTINO Köszönöm, a lekvárt cukorral eszem.

MALVINA Tud járni, vagy nem?

BURATTINO Tudok. Vagy azt hiszem.

MALVINA Nos, ha igen, akkor indul és kezet mos.

BURATTINO Így, félholtan? Kezet mosni? Most?

MALVINA A tisztaság fél egészség. Ön félig él. Így lehet egészsé. Mossa le a koszt!

ARTEMON Jobb ha mész! Malvina nem ismer kegyelmet.

BURATTINO Megyek... merre van a mosdó... engedelmet...

MALVINA Tessék körömkefét is használni!

BURATTINO Miért tetszik egy félhalottal kiabálni?

MALVINA Itt rend van. Megértette, kérem? Itt a lavór, tessék!

MALVINA Mondja csak, hogy hívják...

BURATTINO Burattino.

MALVINA A neve szép. Ám ön nevéhez még nem méltó.

ARTEMON Majd megtanulod, öcsi, hogy mi is a rend.

BURATTINO Előbb kis málnalekvárt falok, azt hiszem.

ARTEMON Tévedsz Buta tino, kicsi szívem. Reggeli előtt jön a torna.

BURATTINO Még mit nem? Én a nélkül is vigyázok az alakomra.

MALVINA Látja a vádlim? S ha átfogná karcsú derekam...Sehol súlyfelesleg. Minden nap trenírozom magam.

ARTEMON Meg engem.

MALVINA Artemon, ha kérhetlek, maradjon most csendben.

BURATTINO Magácska nagyon szép. Hibátlan az alakja!

MALVINA Köszönet a bókért. Néhány gyakorlat jön. Rajta! Törzshajlítás, leguggolás, szökdécselés, fekvőtámasz... Cicc, kutty...

BURATTINO Carlo papa elájulnál, hogyha látnád fiacskádat.

ARTEMON Örülj neki, hogy csak ennyi!

BURATTINO Hogy csak ennyi? Mi a mennyi?

ARTEMON Megvolt reggel már a többi. Futás, fára mászás és bicikli.

MALVINA Legfőbb érték az egészség, kis mozgástól nem kell félni.

BURATTINO Az a helyzet, éhes vagyok. Málnalekvárt akarok...

MALVINA Málnalekvárt semmiképpen. Csalánteát, s hozzá kekszet.

ARTEMON Sportos élet, az a legszebb. *(Röhög.)*

BURATTINO Tágulj innen, mert széttéplek.

ARTEMON Hát, ahogy téged elnézlek... bevallom, rettentően félek.

MALVINA Kakaskodást befejezni!

BURATTINO Ez a dög kezdte. Megütöm és vége neki.

MALVINA Mondja csak, izé, magát ki neveli?

BURATTINO Engem?! Carlo papa. Néha Gioconda. De legtöbbször senki.

MALVINA Na, majd nevelve lesz. Hamar teszünk róla. Lesz csinos ruhája. Inge és zakója.

BURATTINO Kár, hogy denevér hozott, s nem a gólya.

6.dal Malvina áriája

MALVINA

*Tiszta kezünk, tiszta lábunk,
tiszták vagyunk, szalutálunk!*

*Öltözékünk vasalt, rendes,
választékos, halk és csendes*

*beszédünk, s a körmünk alatt
piszok félholdja nem marad.*

*Minden leckénk mindig készen,
nem hagyunk vajat a késen.*

*Malvinának szót fogadunk,
igyekezetet mutatunk
mindenben!*

MALVINA Jut eszembe... Az iskolával hogy állunk.

BURATTINO Állunk... vagyis, álldogálunk. Most épp az iskola mellé járunk.

ARTEMON Ezért kár volt testvér! Meglesz majd a böjtje.

MALVINA Leckét adok önnek. Idefigyelne? Én leszek a tanár. Szeretném, ha felelne! Ha van két almája...

BURATTINO Épp egy almám sincsen...

MALVINA Képletesen mondtam...

BURATTINO Én meg már azt hittem...

MALVINA Ne higgyen most semmit. Van két almája...

BURATTINO Most mondtam, hogy nincsen...

MALVINA Ne szakítson félbe! Artemon, segítsen!

ARTEMON Ez most egy feladat. Az óra számtan.

BURATTINO Én az életemet csavargásra szántam. A fenének se kell az iskola!

MALVINA Ül és felel szépen! Nem mozog ide-oda. Ha két almájából egyet valaki elvesz...?

BURATTINO Na, annak rögtön lekenek hármat... vagy egyet.

MALVINA Javíthatatlan. Neveletlen. És nem viseli, ha nevelik. Sebaj, nem adom fel könnyen. Tánc- és illemtanóra következik.

BURATTINO Ide minek jöttem? Az egész világ ellenem szövetkezik.

ARTEMON Én is ezt kérdezem magamtól néha: Artemon, te kutya, mért nem mész el a... csudába még ma?

MALVINA Választékos legyen, ha beszél egy lánnyal!

BURATTINO Az még nehezebb lesz nekem, mint a számtan.

MALVINA És máskor, ha jön, hozzon virágot!

BURATTINO Rendben van. S megváltom hozzá a világot.

MALVINA Megtanul majd mindent. A tánccal kezdjük.

BURATTINO Kezdeném, ha tudnám.

MALVINA Jobb lábunkat előre tesszük.

BURATTINO Jobb lábam előre teszem... Jaj, így elesem!

MALVINA Kicsit még ügyetlen, de rendben lesz minden. Bal lábát emeli.

ARTEMON Ha kell, meglegyintem.

MALVINA Artemon most ül. Burattino táncol. Fogja át derekam!

BURATTINO Ettől arcom lánghol.

MALVINA Most még én vezetem. De a férfi dolga...

BURATTINO Én csak gyerek vagyok. Vagy még a-forma.

ARTEMON Mondhatom, vendégünk elég gyáva firma.

MALVINA Egy a lassú, kettő pici. Fejét emeli. Derekat kihúzza.

BURATTINO Jó az magának, ha a bőröm lenyúzza?

MALVINA Csak nem fáradt el máris? Tartsa így a kezét!

BURATTINO Kifogytam a szuszából.

MALVINA Artemon, a zenét!

BURATTINO Na jó, legyen, tessék. Zenére táncolok.

ARTEMON Úgy totyogsz, mint akire rájött a nagydolog.

MALVINA Ön gúnyt űz belőlem? Így bánni egy lánnyal! Hagyja abba rögtön!

MALVINA Nem kap ebédet! Vacsoráig készül! Öt feladata lesz. S tíz szorgalmi végül. Tanulja a rendet. Viselkedni hogy kell. Hamar belejön majd, maga, kis faember.

BURATTINO Pierrot, Pierrot, ez lenne szerelmed? Inkább ezer pofon, minthogy egy nap még ezzel, ebben a házban.

MALVINA Artemon! Burrattino estig szobafogságban! Nem hanyagolhatja el a tanulást... Ha pedig majd mégis... úgy nem kap vacsorát. *(el)*

ARTEMON Őrzöm, Malvina, nem lesz benne hiba. Amíg te bent magolsz a sötét szobában, addig én idekint játszom a komákkal, madarat kergetünk, kerítésre mászunk, macskafarkat húzunk, pocsolnyában ázunk.

BURATTINO Én ezt nem akarom... Majd én megmutatom...

ARTEMON Nem mutatsz te semmit. Malvina szigorú. Olyan, kinél mindig borúra jön ború.

BURATTINO Aggasztó a helyzet, mi több, szomorú... Amott rabolnának, itt tanuljak rendet... bolond ez a világ... és ez csak a kezdet...

Odafönt megjelenik a denevér.

- DENEVÉR Ne lógasd az orrod, már a földet szántja. Ha eljön az éjszaka, s álom száll a házra...
- BURATTINO Nem én leszek, aki az éjszakát kivárja!
- DENEVÉR Én indulnék máris... De a szolgálati szabályzat...
- BURATTINO Füttyülök rá! Életbevágó! Máris fordítsd visszafelé a szárnyad...
- DENEVÉR Mért nem ezzel kezdted! Életbevágó! Már indul is a rendkívüli denevérjárat...
- BURATTINO Illik vagy sem, köszönés nélkül elszököm. Adieu, kis kék kedvesem!

6. jelenet. A földműves trükk

(Burattino, Alissa, Basilio, Denevér)

Basilio és Alissa most ébred. Meglepődve nézik Burattino hűlt helyét.

- BASILIO Én megmondtam! Nem megmondtam?
- ALISSA Hova tűnt el? Megkötöttük.
- BASILIO Megijedt, hogy elégetjük.
- ALISSA Attól még nem kell megszökni...
- BASILIO Agyon kellett volna ütni. Rézkakasát!
- ALISSA Vacak cégér! Nyikorogtál?
- BASILIO Napot lopja, sütteti csak fönn a hasát!
- ALISSA Hetek óta egy vendég se...
- BASILIO Egy volt, az is jól meglépett. Meglehet, hogy rossz az étek...
- ALISSA Nincsen pénze a vendégnek...
- BASILIO Nyomorgunk csak.
- ALISSA Mint a többi.
- BASILIO Rézkakasát! Ebbe bele kell dögölni...
- ALISSA Várj még azzal... Nézz az égre...
- BASILIO Mit néztek? Egy denevér... na!
- ALISSA És ott ki lóg? Nyisd a szemed!

BASILIO Az emberkénk! Megrepedek...

ALISSA Elővesszük gógyinkat, és átverjük.

BASILIO A földműves trükk!

ALISSA Régvolt már. De elővesszük...

Eltűnnek a házban. A denevér megérkezik Burattinóval.

DENEVÉR Hoppá! Végállomás. A rendkívüli denevér nem megy tovább. Tessék, leszállhatsz.

BURATTINO Kösz a fuvart, öreg haver.

DENEVÉR Máskor is, ha segítség kell...

Megpördül a levegőben, Burattino nagy csattanással földet ér.

BURATTINO Visszahoztál, balga szárnyas!

DENEVÉR Erre szól az engedélyem, retúrjárat. A főnökség ezen járat. A szabályzat az szabályzat. Nincs fölszálló, járat indul. Boldogulj lent úgy, ahogy tudsz.

BURATTINO Hé, két ember, mit csináltok?

BASILIO Nem látja, hogy én kapálok?

ALISSA Én vetek... vagy úgy csinállok...

BURATTINO Mit vet olyan szorgalmasan?

ALISSA Lesz holnapra sok aranyam, azt vetem.

BURATTINO Aranyat vet! Meglesem.

ALISSA Maflaország földje csodás, könnyen megy a gazdagodás. Elvetek egy aranyat most, reggelre tíz másikat hoz a cserje.

BURATTINO Ez kell nekem... nem lehetne ö..ö... ?

BASILIO Mit szeretnél, orrba derék, ám egy kicsit szakadt legény...

BURATTINO Nekem is van pár aranyam... elvetném itt, hogyha szabad.

ALISSA Nem szabad!

BASILIO Idegennek az ilyesmi tiltva van!

BURATTINO Nem lehetne mégis?

ALISSA Mit nem képzelsz, a kiskésit!

BASILIO Nem lehet, a rézkakasát!

BURATTINO Nahát... Az ön hangja kissé ismerős...

BASILIO Lehet, azért, mert... jó erős.

BURATTINO Nem tennének most kivételt? Meghálálnám... Becs' szó mondom. Fele termést elvihetik cserjémről.

ALISSA A szabályok...

BASILIO Rendeletek...

ALISSA Hány arany az?

BURATTINO Hm... Mindössze egy... Legjobb, ha óvatos leszek, először kis tétet teszek a földbe.

ALISSA Egy arany? Aztat vigye más földjibe.

BURATTINO Legyen kettő... na, jó, három. Legyen négy. Végül... öt is lehet. Mindet elvetem, nem bánom.

ALISSA Ez már beszéd. Itt a gödör...

BASILIO Hányd csak bele... Itt, a vödör...

BURATTINO Hát ezzel meg mihez kezdjek?

BASILIO Vízet hozol, megöntözöd a kiskerted.

BURATTINO Hol van a kút?

ALISSA Ott van a tó!

BURATTINO Mind a kettő nagyon tahó!

BASILIO Jó, hogy le nem parasztozott...

ALISSA Lényeg, mindent visszahozott!

BASILIO Kaparom, már itt az első...

ALISSA Mélyen lesz még a legalsó.

BASILIO Rátaláltam másodikra...

ALISSA Vigyázz, jön a kölyök vissza!

BURATTINO Itt van a víz, hova öntsem...

BASILIO Ide.

ALISSA Menj, és hozz még többet.

BURATTINO Nem rohad el majd a töve?

BASILIO Sok lesz a szöveg!

ALISSA Ez a köszönet?

BURATTINO De kinyomnám most a szemed! Megyek, megyek, hozok, máris.

ALISSA A kiskésit, ne lazálj itt, kaparj már!

BASILIO Itt a másik! Akarom mondani, a harmadik.

ALISSA Gyerünk! Derítsd ki, a maradék kettő hol lakik...

BURATTINO Itt van a víz. Beleöntöm?

BASILIO Add már ide azt a vödört!

BURATTINO Megfulladnak aranyaim.

BASILIO Legjobb növesztőszer a víz.

ALISSA Még két vödör, és elég lesz.

BURATTINO Kezem szakad...

BASILIO De oda vagy!

ALISSA Fordulsz kétszer!

BURATTINO Megyek, megyek.

ALISSA Igyekezzél! Kaparj te meg!

BASILIO Könnyű onnan dirigálni.

ALISSA Valakinek őrt kell állni.

BASILIO Még egy arany.

ALISSA Ügyes. Szedd ki gyorsan az ötödiket is.

BASILIO Meglesz... meglesz... meglesz... máris.

BURATTINO Ez az utolsóelőtti.

BASILIO Rézkakasát! Hogy szégyelli fiatalon már a munkát.

ALISSA Ilyen a mai ifjúság.

BASILIO Nem érdekli őket, csak a hülyeség.

BURATTINO Megyek... hozom... nőjenek meg aranyaim hatalmasra.

ALISSA Menj utána, s ha a mafla ráhajol a víztükörré...

BASILIO Megyek, és majd így lököm be, ide nézz!

ALISSA Imádom, hogy ily' gonosz vagy, macskák gyöngye, siess, megőrzöm az öt aranyat, nehogy vízbe pottyanjanak.

BASILIO Bízam benned? Ne bízam meg?

ALISSA Siess, hogy a parton érjed.

BASILIO Bízd csak ide!

Basilio elfut Burattino után. Alissa méregeti az aranyakat.

ALISSA Az ám! Öt aranyat hogy felezzünk kétfelé? Kettő neki, kettő nekem, marad egy, de kié legyen? Legjobb, hogyha mind az ötöt én teszem el.

BASILIO Vízbe löktem, vízbe dobtam, vége neki. Hol az arany? Ide részem!

ALISSA Előbb itt volt. Eltűnt. Hát ezt nem értem.

BASILIO Értem én, te vörös ármány, aranyomra is rájárnál, ellopod, ha nem sietek, de most szétverem a fejed. Nem először csapsz be, hékás!

ALISSA Mit ugrálsz itt, lompos jószág? Nem loptam el az aranyad... Elpárolgott. Kész. Odavan.

BASILIO Elpárolgott? Nesze, nesze

ALISSA De adósod nem maradok, kirántom még a karajod.

BASILIO Nyársra húzlak!

ALISSA Megabállak.

BASILIO Megzabállak!

ALISSA Roston sütlek, akarod? I

BASILIO Hátadba szúrom a karod...

ALISSA Kiklopfollak...

BASILIO Szétpofozlak!

ALISSA Ha nem pusztulsz, meggebedek. Egy kis erő... beleverlek... a gödörbe... s elvermellek... előttem sose szedlek...

BASILIO Törve lábam, kezem, fejem, elhagy erőm, annyi maradt, amennyivel egy perc alatt eltűnök a másnak ásott veremben...

ALISSA Jól lefőzted, leforráztad, Alissa! A pofidat megcsókolnám érte. Ha nem lennék én Alissa, kissé koros rókalányka, a magam bőrébe'.

7.dal Markecoló-song

Öt aranyam csireg-csörög,
jöhet a tél, jöhet a nyár,
én már páholyból nézem
e koszos vidéket.
Kifőzvémet vezetgetem,
betérőket mind kifosztom,
jól megleszek rabló kosztom,
ez a posztom,
na és aztán,

nem mindegy?
Ostoba kis mitugrásza,
vízbefulladt, eb, ha bánja,
aranyai a zsebemben,
Basiliót elvermeltem,
kettő legyet egy csapásra,
egyiket se gyötri nátha,
mély a víz és hallgat a tó,
belefulladt Burattino!

szünet

7. jelenet. Teknős

(Burattino, Tortilla, Carabas Barabas)

Burattino a tó vizén lebeg. Orra, mint egy horgászúszó, magasan fölmered a víztükör fölé.

8.dal Gyászdal

BURATTINO

Azt hiszem, meghaltam.
Simán vízbe fulladtam.
Ez a vége annak, hogy
szót sose fogadtam.
Mindenkinek csak
bánatot okoztam.
Az iskolát kerültem.

Egyre mélyebbre merültem.
Ide kerültem.
Itt is csak tovább merültem
a vízbe.
Meghaltam tehát,
első ízbe'.

Amúgy, meg lehet szokni. Kellemes meleg a víz. Máskor nem fogok megszökni. Várj Burattino! Mozog a lábad. A kezed. S nem tudod csukva tartani a szádat. *(Feláll, járkálni kezd a vízen.)* Lehet, hogy meg sem haltam? Fából vagyok, a felszínen maradtam. Lett belőlem egy vízenjáró. Akár az a... na, mondjad, már... Carlo bácsi mesélt róla... Gioconda is sokszor mondta... ja, valami Megváltó. Nem is olyan nehéz vízen járni. Épp oly közönséges, mint más egyéb. Bármi. *(Meglátja a Tortilla vízből kiemelkedő fejét.)*

TORTILLA Ráléptél a hátamra, még jó, hogy nem a pocakomra.

BURATTINO Hogy léptem volna rá, amikor te ott, én meg itt vagyok.

TORTILLA Az a fejem. Lábad a páncélomon tapos.

BURATTINO Bocs'. Akkor te most mi vagy? Páncélos vitéz, akit a feje elhagy?

TORTILLA Teknős vagyok, legvénebb lakó a tóban, nevem Tortilla.

BURATTINO Burattino vagyok. Vándor. A kezem tiszta.

- BURATTINO Carlo papának akartam aranyat szerezni. Megtudtam, hogy, Maflaországban, csak el kell vetni. De mire kikeltek volna, valaki belelökött ebbe a tóba.
- TORTILLA Orrodnál csak hiszékenységed a nagyobb. Rég ellopták az összes aranyod.
- BURATTINO Ellopta valaki? Megyek, visszaszerzem.
- TORTILLA Bottal ütöd nyomát. Két elvetemült szerzet, Alissa, a róka, s Basilio, a kandúr ültetett karóra. Oda az aranyod...
- BURATTINO Tőlem még megkapja mindkettő a magáét!
- TORTILLA Aki nem tud, az arannyal ne játsszék!
- BURATTINO Ne oktass még te is, őrlenek a gondok. Nem vagy te Gioconda, a családi gondnok! Carlo papának otthon mit mondok? Volt öt aranyam, de elástam? Átvágott két tróger? Ha egy csöpp esze van, nem szól, csak jól elver.
- TORTILLA Pár arany pénz miatt ekkora a gondod? Adok helyette egy... mit is? mit is? mit is? mit is? mit is? mit is? Aha!
- BURATTINO Hova lettél teknős? Tortilla, most hol vagy?
- TORTILLA Nesze, ez a tied! Mostantól van egy aranyod ... kulcsból, vagyis egy kulcsod aranyból. Én nem tudom, mit esztek ezen az aranyon!
- BURATTINO Aranyból kulcs? minek?
- TORTILLA Bedobta a vízbe nemrégén egy ember, hatalmas szakálla, akár a kender lebegett előtte, mögötte, utána, átkozódott egyre, vinné el a kánya, elfelejtettem...
- BURATTINO Elfelejtetted?
- TORTILLA Fenét felejtettem el. Ő felejtette.
- BURATTINO Aki a kulcsocskát vízbe ejtette?
- TORTILLA Nem ejtette, mondtam már, hogy dobta. Szörnyen nagy lehetett a gondja, mert egyre csak azt hajtogatta, hol az a hely, az ebadta varázsmondat erről teljesen kiment a fejemből.
- BURATTINO Biztos, mert öreg vagy.
- TORTILLA Nem nekem, hanem neki. „*Vászon, fazék, tűz, paprikás krumpli*”. Ezt hajtogatta. Teljes volt agyában a rumli. Azt mondta, a kulcs valami ajtóhoz való. De hogy hol az ajtó? Varázsmondat nélkül tudja a mindenható, csapta össze a kezét.
- BURATTINO Carabas Barabas volt, föl ismerem, a szemét.
- TORTILLA A szemét nem néztem. Most meg hova mész?

BURATTINO Megyek, megkeresem az aranyam. Akkor is, ha közben otthagynom a fogam.

TORTILLA Hű, de bátor lettél! Majd fölvet az erő.

BURATTINO Gúnyolódj csak, vén csont! Te fordított tekenő! Várj, hangokat hallok... Ismerős hangokat. Közeledik erre... nem más, mint Carabas. Elbújok a parton, meglesem, mit akar.

TORTILLA Visszajött a kulcsért. Fogadjunk, mert szalad.

7/A. jelenet. Itató

CARABAS „*Palacsintasütő, köcsög, lángolnak a sütőtökök*” – ez már volt. Ez se a mondóka! Fránya eszem hiába tördelem. Tóban élő drága lények! Vízi lakók, lányok, legények! Békák, siklók, halak! Adjátok vissza az aranykulcsomat! Bedobtam a tóba, mérges voltam, bánom. Finom kis borom van, mindet nektek szánom.

(Leveszi a hátáról a hordót, oldaláról lecsatolja a lopótököt, bort szív, és a vízbe ereszti felét. A másik felét megissza. Ezt megismétli néhányszor. Tortilla emelkedik ki a vízből.)

TORTILLA Mit cselekszel, ember, szennyezed a vizet!

CARABAS Inkább nemesítem, csak bátran kóstold meg.

TORTILLA Isszák már a halak, vihognak, pörögnek...

CARABAS Ezért nincs értelme most itt a pörödnök. Tudom, nehéz neked, rondának, öregnek... oh, pardon, mit mondok, szépnek és görögnek...

TORTILLA Én nem görög, én vízi teknős vagyok.

CARABAS Én pedig Carabas! Pálinkás jónapot, vagyis inkább borost! Mert finom borommal most megtöltöm a tavat, hús fröccs lesz a vízből egy pillanat alatt. Berúgatok egyből minden békát, halat...

TORTILLA Megkóstolnám tisztán...

CARABAS Jaj, azt nagyon bírnám. Tátsd nagyra a szádat, mennyei a borom!

TORTILLA Iszom is mert finom... nem csak úgy szagolom.

CARABAS Egy nagy korty az enyém... egy nagy másik tiéd... sose fogy el borunk! Sose hal meg ki él – a borral. Igyál, vénség, haladj a korral! Hogy hívnak, mit mondtál?

TORTILLA Tortillának nevez lent a vízi ország.

CARABAS Na Tortilla figyelj, lenne egy kérésem.

TORTILLA Aranykulcsod kéne, jártál itt, emlékszem...

CARABAS Elöntött a mérge, nem jutott eszembe az a varázsmondat!

TORTILLA Eldobtad a kulcsot, még a fenéken is koppant.

CARABAS Akkor épp nem kellett. Kellene most nagyon.

TORTILLA Azért jöttél ide, azt hiszed, od'adom?

CARABAS Mért ne adnád ide? Annyi bort ígérek, víz helyett a tóban finom borban éled hátra lévő napjaid - míg a kórság el nem visz.

TORTILLA Ne ígérj, te kis hamis...

CARABAS Haladunk, már részeg. Ráiszunk egy kicsit. Nagyra tátsd a szádat! Megsúgok valamit.

TORTILLA Tátom bornak számat, titoknak a fülem.

CARABAS Csengés-bongást hallok, csak azért keresem a kulcsot.

TORTILLA Nem is lehet más ok rá.

CARABAS Miért, te is kulcsokat keresni szoktá'?

TORTILLA Szokni nem szoktam. De találtam egyet. Színarany volt, képzeld! Azt kell megkeresned.

CARABAS Megkeresnem nekem? Hiszen odalent van.

TORTILLA Igyunk még egy kortyit! Igazság a borban.

CARABAS Iszunk még egy kortyit. Hanem, a kulcs hol van?

TORTILLA Ha adsz még egy kortyit, megmondom, kinél van.

CARABAS Adok én kettőt is... Bár most kezd kifogyni. De új hordóval hozok, nem kell úgy aggódni. Ha nincs a kulcs lent már, tudjam, kinél kószál.

TORTILLA A faemberkénél. A Burattinónál. *(Burattino, aki Carabas háta mögött rejtőzködik, amikor meghallja, hogy a teknős elárulta, ijedtében bebújik a hordójába.)* Innám még egy kortyot.

CARABAS Innál, hogyha volna. Burattinónál van. A franc se gondolta.

TORTILLA A kifőzde felől jött, ahol megrabolták. A macska meg a róka. Két randa pióca. Nesze a kulcs öcskös, sose búslakodjál, mondom neki, s vitte, nem tudtam, hogy jössz majd, keresed a kulcsot, s ekkora nagy zajt csapsz.

CARABAS Merre ment a kölyök?

TORTILLA Erre ment... vagy arra... az is lehet arra... vagy talán amarra? Vén vagyok már, elszállt vagy kilencven évem. Nem a régi fejem, most is forog éppen, vagy a világ velem, ki tudja, ez hogy van.

CARABAS Elkapom a kölyköt, s szörnyű haragomban gyújtósnak felvágom, és az aprajából fogpiszkálót gyártok. Mit mondtál? Kifőzde? Fogadó? Fogadom hogy ott van a kulcs, meg az a csavargó.

- TORTILLA Hozol még a borból?
- CARABAS Mit nem gondolsz vénség? Elherdáltad kulcsom, és boromból kérnél? Kár volt belétek az is, amit adtam.
- TORTILLA Pukkadj meg te szőrmók! Nyílj meg víz alattam!
- CARABAS Fabáb! nyakon csípem, és a földhöz vágom. Kulcsomat a bitang lelkéből kirázom!

9.dal Bordial

*De nehéz vagy hordó,
pedig mi benned vót
megitta a vénség,
megitták a halak.
Aranykulcsocskám,
ha megtalálalak,
megkeresem ajtód,
ajtódon a zárat,
ajtó megett pedig
sok csengő aranyat*

*találok, és többé
nem kell színházaznom.
Se bábu, se ember,
csak a sok finom bor,
sült húst a sült hússal,
kolbászt a kolbásszal,
élek, mint kevesen,
mint Marci hevesen!
(tamdagadatta umdatta)*

8. jelenet

(Burattino, Carabas, Alissa, Kakas)

- ALISSA Üresen kong a kifőzde. Basilio elvermelve jó mélyre.. Még szerencse, hogy nemrég öt arany járt erre. Itt van a zsebembe'. Ezzel egy darabig elvagyok. Ha elfogy, tovább ballagok. Valakit átverek vagy meglopok. Jaj, ne csalj meg szemem! Kit látok? Carabas Barabas, éhenkórász csepűragó! Már csak ez hiányzott! Honnan ette ide a fene? Pénze az nincs, lefogadom, s nálam már kimerült a hitele.
- CARABAS Adj isten, Alissa!
- ALISSA Ad is annak, aki nem elissza.
- CARABAS Vagy annak, aki másokat kirabol.
- ALISSA Basilio? Elkószált valahol.
- CARABAS Rólad beszélek, aranyszőrű róka.
- ALISSA Hagyjál az arannyal. Elment az adóba'.
- CARABAS Öt aranyról beszél a fáma. S arról, hogy Burattinót belöktétek a tóba.
- ALISSA De hamar híre ment... Ki gondolta vóna. Azért jöttél, hogy ezt elmond? Kár volt.
- CARABAS Valóban kár lett volna ezért jönni. Akarnék kicsit... vagy nagyon is... valamit enni.
- ALISSA Ehetsz, ha pénzed van.
- CARABAS Pénzem az nincs.
- ALISSA Akkor hús sincs.
- CARABAS Legalább ingyen mócsing?
- ALISSA Az sincs.
- CARABAS Nem lehetsz ilyen kegyetlen, Alissa! Lötyög rajtam az ing. Akkor azt kérdezem, Burattinót nem láttad?
- ALISSA Hagyjál már békén azzal a fabábbal...
- CARABAS Hagynálak, de rosszul löktétek a tóba. Él, és egy aranykulccsal itt kószál azóta a környéken.
- ALISSA Aranykulccsal? Na, azt megnézem.
- CARABAS Szóval itt van?

ALISSA Itt nincs.

CARABAS Akkor éppen olyan, mint a mócsing.

ALISSA Mócsing?

CARABAS Mert, hogy az sincs.

ALISSA Nem láttam azóta... hogy is mondjam... hogy fürdeni vittük a tóba.

CARABAS Itt bújtatod, látom a sunyi pofádon.

ALISSA Mit mondtál, mocskos szájú? A lelked kirázom!

CARABAS Lenne pár aranyam...

ALISSA De nem adod ingyen.

CARABAS Az aranykulcs kellene.

ALISSA Aranykulcs!...

BURATTINO Carabas Barabas! Szólít az aranykulcs szelleme.

CARABAS Ne bolondozz, Alissa.

ALISSA De hát nem én szóltam.

BURATTINO Carabas Barabas! Én, a szóló én, a szellem voltam.

ALISSA Szellem? Jaj, kísértet kíséret itt..

CARABAS Nem értem.

BURATTINO Válaszolj, Carabas! Mert füled letépem!

CARABAS Megbocsáss nagy szellem, de nem kérdeztél semmit.

BURATTINO Mire jó az a kulcs, s mért keresed annyit?

ALISSA Válaszolj, mert füled letépi a szellem.

CARABAS Vacog minden fogam...

ALISSA Behorpad a mellem.

BURATTINO Nem hallom a választ! Rossz vége lesz ennek.

ALISSA Válaszolj már golyhó a hatalmas szellemnek.

CARABAS Volt nekem egy apám...

BURATTINO Hosszú a történet...

CARABAS Érttem én a célzást, és hamar is végzek. Hagyott rám egy kulcsot, amely nyit egy ajtót.

BURATTINO Miféle ajtót, mondd, mert a füledet...

CARABAS Mondanám, ha tudnám... volt még egy üzenet... nem is üzenet volt, hanem varázsmondat, amely tartalmazza, az ajtó hol van.

BURATTINO Hogy szól az a mondat?

CARABAS Azt felejtettem el.

ALISSA Próbáld fölidézni...

CARABAS Próbáltam... Hiába. Méregbe gurultam, bedobtam a tóba. Tortilla odaadta Burattinónak. Itt vagy még, szellem? Vagy már elmentél?

BURATTINO Itt vagyok még csöppet.

CARABAS Akkor még kérdezzél, készséggel felelek. De kérlek, hagyd békén a fületem.

BURATTINO Annyit mondj, Carabas, mi van az ajtó megett.

CARABAS Azt nem tudom én sem. Apám annyit mondott, az ajtó mögött csengés-bongást hallok. Csengeni-bongani az aranyak szoktak.

BURATTINO Jól van Carabas, akkor most itt hagylak.

CARABAS Elmentél? Itt vagy még?

ALISSA Azt mondta, elment. Tovább ne reszkessél.

CARABAS Hogy be voltam tojva... Nagyon megéheztem. Meg is szomjaztam... Szánj meg, most az egyszer...

ALISSA Megteszem. Ha az ajtó megett azt a sok aranyat megfelezed velem.

CARABAS Csak jussunk el oda. Meglesz neked a bér.

ALISSA Megfújom a tüzet. Van egy teli kondér...

CARABAS Mit mondtál? Még egyszer...

ALISSA Megfújom a tüzet.

CARABAS A másikat halljam, azt mondd, mi van teli...

ALISSA Azt mondtam, a kondér...

CARABAS Alissa, te angyal, te isteni róka! Megoldottad! Kondér! *Festett vásznon... kondér alatt... vidám lángok... mögöttük a csengés-bongást megtalálad.*

ALISSA Nem túl jó vers, annyit mondok...

CARABAS Megoldódtak minden gondok. Régen sokat jártam oda, a hely: Carlo papa otthona. Ott van a tűzhellyel, kondérral a festett vászon. Oda megyek. Hova menne, ha nem haza. Ott megvárom...

ALISSA Kit vársz meg? Hol? Át nem látom.

CARABAS Burattino nála lakik, a vásznat egy pók vigyázza. Szerencsére Carlo papa nem tudja, hogy titkot rejt a vászna. Hozzá megyek hordó borral, leitatom, el is alszik nyomban a vén hajléktalan, Burattino megérkezik, aranykulccsal hadonászik, belerúgok, fejbe verem, aranykulcsom visszaveszem. Ez legyen a haditerv!

ALISSA S velem mi lesz?

CARABAS Semmi sem. Mérjél bort a hordómba!

ALISSA Hát a részem?

CARABAS Igyekezz már, még lekésem...

ALISSA Mérem a bort, de innen nem viszed el a bort ingyen.

Mérni kezdi a bort.

CARABAS Mérjed, mérjed!

ALISSA Képnéd szebben?

BURATTINO Megfulladok... vagy berúgok menten. *(Tüsszent.)*

ALISSA Megint tüsszögsz?

CARABAS Te köhögtél.

ALISSA Nem köhögtem.

BURATTINO Megfulladok.

CARABAS Megint köhögsz.

ALISSA Én?! te tüsszögsz!

CARABAS Miket képzelsz!

ALISSA Jól hallottam!

CARABAS Süket némben.

ALISSA Ezt a sértést le nem nyelem. Szakálladat kitépkedem.

CARABAS Segítség, ez őrült, megöl!

BURATTINO Add az aranyod, add az aranyod, ide az aranyokkal, sikkasztó róka! Azonnal dobd bele mind az ötöt ebbe a hordóba!

BURATTINO Odasüss a'! Ott a szellem!
Egy-kettő-három-öt! Carlo papa! Öt aranyam és a kulcsot viszem haza. *(Kiugrik a hordóból, és elrohan.)*

CARABAS Kakas csípje! Nem is szellem!

ALISSA Burattino!

CARABAS Nála a kulcs!

ALISSA És az aranyak!!

CARABAS Nyomás utána!

Belép a kakas, gumibotját lóbálva.

KAKAS Jónapot kívánva...! Azonban és mindazonáltal, mi ez a lárma - itt? Zajukkal felverik a békés környék csendjét... Ráadásul egy lökött lakos az előbb még fel is lökött... az ajtó előtt.

CARABAS Elmenekült a szellem!

KAKAS Miféle szellemeskedés ez itt, kérem? Magukat most bekísérem.

ALISSA Nem szellem, hanem Burattino.

CARABAS Az, aki fellökte.

KAKAS Miféle tinó?

CARABAS Nem tinó, hanem tolvaj!

ALISSA Füle mögött félkiló vaj van.

KAKAS Jól van, kiabálást abbahagyni. A tolvajról beszámolni tessék.

CARABAS Ellopta egy arany kulcsomat.

ALISSA Nekem meg öt aranyamat

KAKAS Úgy látom, tényleg veszélyes alak a feldöntőm. Ezennel eldöntöm, előbb őt fogom el. Önöket csak utána vezetem a bíróság elé. Feltűnés nélkül velem együtt kifelé!

CARABAS Ha visszakapom a kulcsocskát fellebbezek.

ALISSA Reszkess, Burattino! A föld alá is utánad megyek!

Felhangzik az üldözők szirénája

10. dal Galopp

BURATTINO *Megvan a kulcs, s azt öt arany
végre megint zsebemben van,
csak hát üldöz a két varangy,
jaj – itt lihegnek nyomomban!*

*Carabas zsarnok, s Alissa
fondor lelkű róka hitte
szellem lakik a hordóban,
most – itt lihegnek nyomomban!*

*Lesz aranyad, Carlo papa,
s kulcsod, mi a titkot nyitja,
nálam mindennek a nyitja,
de – itt lihegnek nyomomban.*

9. jelenet. Találkozások

(Burattino, Pierrot, Malvina)

*Az erdei tisztásra Pierrot érkezik, hátán a kályhacső, amihez kötözték. Összeütköznek.
Szörnyen megijed mindkettő.*

BURATTINO Megadom magamat!

PIERROT Én is.

BURATTINO Én mondtam előbb.

PIERROT Nem számít!

BURATTINO Kérem, ne bántson!

PIERROT Ön se engem! Nincsen pénzem, csak pár rossz versem.

BURATTINO Nem útonálló? Pierrot! Te lennél az?

PIERROT Burattino!

BURATTINO Hát egymásra találtunk.

PIERROT Egyszerűbb lett volna, ha rögtön szemben állunk.

BURATTINO Forduljunk hát szembe!

PIERROT Micsoda szerencse! Hogy kerülsz te ide?

BURATTINO Menekülök.

PIERROT Én is.

BURATTINO Én mondtam előbb.

PIERROT Az nem számít. Üldöz valaki?

BURATTINO Rögtön kitaláltad.

PIERROT Engem is, azt hiszem.

BURATTINO Carabas. A gyilkos vadállat.

PIERROT Engem is.

BURATTINO Akkor már ketten vagyunk.
Megszöktél tőle, látom.
Most pedig mi baj van?

PIERROT Szerelmes vagyok minden pillanatban.

BURATTINO Na, így jár, akinek mindegy: kék, vagy szőke...

PIERROT Mindenét szeretem. Legyen bár szigorú.

BURATTINO Múlik a szerelem. megmarad a ború.

PIERROT Ne károgj már itten, segíts megkeresni!

BURATTINO Nem érek rá erre. Haza kell most menni... az öt aranyat Carlo papának odaadni... az iskolához könyveket kell venni... az aranykulccsal az ajtót kinyitni... a titkos szobába bemenni...

PIERROT Miféle ajtót?

BURATTINO Ami a vászon mögött van.

PIERROT Mi féle vászon?

BURATTINO Nem tudnám elmondani ezt, csak hosszan.

PIERROT Akkor mondd el hosszan.

BURATTINO Tovább ne bosszants! Nyomunkban Carabas. Nem csak brutális, de aljas és ravasz.

PIERROT Malvinám szépíti tél és a tavasz...

BURATTINO Jártam nála.

PIERROT Nem mesélnél róla?

Malvina toppan a tisztásra, egy lavórt hoz.

MALVINA Hát ez a hála?

BURATTINO Nem kell mesélni. Itt van a valója.

MALVINA Kérdeztem valamit. Tőlem hova szöktél?

BURATTINO Csak úgy ide-oda. Már megyek is... dolgomat végezném.

MALVINA Előbb kezet mosol!

BURATTINO Nem utána szoktak?

MALVINA Nem feleselsz, mosod. Vége van a kosznak. Ja, és megmosod a fogad, megtanulsz számolni, írni és olvasni.

BURATTINO Innen hova fussak? Bele kell pistulni.

PIERROT Malvina, szerelmem! Ha észrevennél...

MALVINA Jé, Pierrot, a bábu. Valóban te lennél?

PIERROT Pierrot a költő. Akarod, hogy mondjak...

MALVINA Csak annyit akarok, a kezed megmossad.

PIERROT Mosom, Malvinám, mosom mind a kettőt.

BURATTINO Hát ez a szerelem. Se lát, se hall. Kimerült az elem.

MALVINA Ki elől bujkáltok ti, így együtt?

PIERROT Együtt csak most kezdjük.

BURATTINO Carabas Barabas.

MALVINA Idejön? Megvárjuk. Lehetetlen alak. Koszos is, bűdös is, mosakodni rest.

PIERROT Biztos hogy megvárjuk?

BURATTINO S ha megvárjuk, mi lesz?

MALVINA Leszámolunk vele.

BURATTINO Mégis, hogy képzeled?

MALVINA Először kezet mos. Szappannal. Így helyes.

BURATTINO Kezet mos, és aztán?

MALVINA Majd csak lesz valami.

Az üldözők érkeznek védőpajzs mögött

PIERROT Körülzártak minket, a szirénát hallani.

BURATTINO Itt van már a kakas.

PIERROT És itt van Carabas!

KAKAS Adják meg magukat! A törvény nevében.

BURATTINO Küzdeni fogunk!

MALVINA Ezt a hangot kikérem magamnak!

PIERROT Megvédelek szerelmem.

KAKAS Még egy hang, s a börtönben rohadnak.

CARABAS Nem kéne kérem, még egy hangra várni.

KAKAS Muszáj önnek mindenbe_belepofázni?

MALVINA Rossz a modora. És tiszta por a szárnya.

ALISSA Kapja el, ott a tolvaj.

CARABAS És a kulcsom nála...

KAKAS Adják meg magukat!

MALVINA Előbb kezet mos!

PIERROT Megbánja, csendőr úr, ha neki ellentmond.

KAKAS Dobják el a fegyvert, háromig számolok.

CARABAS Színházamat szétlopta Pierrot, a mocsok!

KAKAS Utoljára kérdem, magukat megadják?

BURATTINO Utoljára mondjuk: nem.

PIERROT Éljen a szabadság!

KAKAS Ha harc, legyen harc!

BURATTINO Küzdünk a végsőkig.

PIERROT Az emlékünkhíre felszáll majd az égig.

BURATTINO Támadjunk!

PIERROT Összpontosítsuk rájuk minden erőnket!

BURATTINO Ez a beszéd! Füstöljük ki őket!

PIERROT Füstölném. Ha lenne eszközöm...

BURATTINO Ne aggódj! A füst már jön is, ki, ezen a csövön...

PIERROT Ahá! A koromtól tüszög majd Caracas Barabas...

BURATTINO Naná! A róka már köhög...

BARABAS Kitrüsszögöm a tüdőm, végigmondani sincsen erőm... szégyen, de futok!

ALISSA Köhögés rázza a mellem, Basilio, levetemült szellem, még itt is kísértesz?
Menekulok!

MALVINA Rendőri erő! Hallani akarom, mosott-e már kezet ma, az én kis kakasom?

KAKAS Ha jól értem, utánam érdeklődik e hajadon! Megálljatok, visszatérek,
bitangok, börtöntöltelékek! Hozom a mérgezett rendőrcsibéket! S ha jönnek
velem vissza a hűséges rendőrtyúkok, egyetlen bűn se marad, amit
megúsztok!

MIND Győztünk! Futnak a gyávák!

BURATTINO Akkor most merre? Carlo papa vár rám...

PIERROT Rám senki.

MALVINA Ön élő panaszfal! Nekem sincs hova menni!

BURATTINO Carlo papa szegény ember... de nektek is ad enni...

PIERROT Befogadna?

MALVINA Kézmosás után enni adna?

BURATTINO Be. És adna. Azt hiszem. Főleg, hogy az öt aranyait is neki viszem. Meg az ajtó
megett...

PIERROT Ajtó?

BURATTINO Van hozzá kulcs. Ott még... arany is lehet.

MALVINA Arany az ajtó megett? Az jó. De kié?

BURATTINO Senkié. Mit tudom én! Lehet, hogy, nem is arany. Nagy madárcsapat. Egy
rakás szirén...

PIERROT Egy rakás szirén az ajtó megett?

BURATTINO Na jó. Nekem ebből elég! Én megyek.

PIERROT Ne rohanj úgy! Mi mindketten megyünk veled.

MALVINA Mindegy mi van ott... csak... a kis csapat *együtt* legyen?

BURATTINO Csapat?

MALVINA Igen. Csapat. Önök ketten... velem...

PIERROT Tudtam, hogy győz a szerelem...

MALVINA Üljön arrébb, uram... s ne törje ki a kezem!

BURATTINO Figyelem! Csapat indul!

PIERROT Az elindulás engem mindig feldúl...

MALVINA Kapaszkodjon, költő, mert eldő!

A kályhacsőre pattannak

MIND: *Lesz aranyad, Carlo papa,
s kulcsod, mi a titkot nyitja,
nálam mindennek a nyitja,
de – itt lihegnek nyomomban.*

10. jelenet Az ajtó titka

BURATTINO Carlo papa! Képzeld, ez a Caracas Barabas...

PIERROT A lábamat még mindig töri a vas...

MALVINA Carabas összes nézete avas...

BURATTINO A bábszínházban voltam... ütötte Pierrot-t...

MALVINA Az ön körme hosszú, hozom az ollót!

BURATTINO És odaértem a tóhoz Carabas előtt...

PIERROT Összeszedtem magamban minden erőt...

MALVINA Egyszerre megjelentek mindketten a szemem előtt...

BURATTINO Tortilla az aranykulcsot a kezembe nyomta...

PIERROT Minden bábja megszökött. Nekem meg azt mondja...

MALVINA Az illem az ember legfontosabb dolga...

BURATTINO És akkor jött a denevérjárat...

PIERROT Elindultam megkeresni én Malvinámat...

BURATTINO És akkor Alissa, a róka Basilióra, a kandúrra támadt...

PIERROT Velük volt a kakas, hatalmas harc volt...

MALVINA Kezünkön s a becsületünkön nem esett folt.

BURATTINO Itt a kulcs, Carlo papa... s az öt arany.

GIOCONDA Óvatosan, óvatosan...

PIERROT Lássuk, a titkos ajtó mögött mi van!

MALVINA Madárraj...
PIERROT Egy csapat szirén...
BURATTINO Egy nagy láda arany!

Carlo papa a zárba helyezi a kulcsot.

GIOCONDA Száz éve őrzöm ezt a helyet, és mégsem tudom, az ajtó megett mi lehet... én is bemegyek!

Bemennek. Ámulnak. Felváltva beszélnek.

SL	Csönd.	Van.	Nincs.	Csend.
HK	Csend.	Leng.	Csönd.	Ül.
NG	Bim.	Bam.	Csöpp.	Hang.
LD	Hang.	Csöpp.	Van.	Hang.
NJ	Bim.	Bam.	Csen.	Dül.
HZ	Hang.	Leng.	Len.	Günk.
SL	Hangon	Hangunk	Bimm	Bamm
HK	Te.	Én.	Én.	Te.
NG	Mi.	Mi.	Bim.	Bam.
Mind:	Zene-zene-zene-zene-zen! Zene-zene-zene-zene-zeng!			

SL	Gyöngy.
HK	Csillag.
NG	Barát.
LD	Kristály.
NJ	Forrás.
HZ	Hajnal.
SL	Sugár.

Mind Zene-zene-zene-zene-zen! Zene-zene-zene-zene-zeng!

3 hangzat:

SL-HK	Mi zenénk.
NG-LD	Mi vagyunk.
HZ-NJ	Mi dalunk.

kitartott hármás hangzat

SL-HK Boldog. Vagyok.
NG-LD Boldog. Vagyunk.
HZ-NJ Együtt. Vagyunk.

a cappella: *Zene-zene-zene-zene-zen! Zene-zene-zene-zene-zengeni tudunk!*

Mind: Ez lesz az aranyunk,
aranyból lesz a dalunk
ha együtt dalolunk...

vége